

nogen Forhandling om denne Gjenſtand med os. Forſlaget er i Gaar Kl. 1 indkommet her i Salen, Kl. 2 har den ærede Formand, ſom ſelv ſtaar i Spidsen for Forſlagsſtillerne af Adreſſen, fremsat Forſlag til Forhandlingsmaaden, til i Dag Kl. 10 ere Vædringsforſlag indvarslede, og Kl. 1 i Dag ere Forhandlingerne begyndte. Denne Maade at gaa frem paa, hvorved der ikke har været hverken ſøgt Forhandling med os eller givet os Veilighed til at kunne føre en ſaadan, tyder for mig paa, at ærede Medlemmer nærmest betragte hele Forhandlingen om denne Sag ſom et rent indre Forhold, og det gjør jo, at jeg ganſke viſt kan lade ligge en hel Del af de Forſkjelligheder, ſom jeg finder, at der er imellem Adreſſen og den Motivering, vi hørte af den ærede Ordfører, det gjør, at jeg ikke behøver at optage en Diskuſſion om en hel Del af de Paastande, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holſtein) bragte i Omtale. Meget af det have vi jo hørt forſkjellige Gange før, og en Del af det Foredrag, vi hørte, kunde jo lige ſaa godt være ſagt i Gaar eller bleven ſagt i Morgen ved en ganſke anden Veilighed, og en hel Del af de Meddelelſer, vi fik om faktiſke Forhold, finder jeg hverken rigtigere eller bedre, fordi de gjentages en Gang endnu. Jeg ſkal lade alt dette ligge og indſtrænke mig til ganſke kort at udtale, dels at jeg ſelv agter at ſtemme mod den foreliggende Adreſſe, og dels at jeg opfordrer mine Meningsſtæller til at gjøre ligesaa, og jeg ſkal kortelig angive, hvorfor jeg agter at gjøre dette. Den Adreſſe, der her foreligger, begynder med en rent hiſtoriſk Del. Der gives en Udfigt over, hvad der er paſſeret med Henſyn til det midlertidige Bevillingsforſlag. Jeg har nu aldeles Intet imod en hiſtoriſk Fremſtilling, men jeg holder meſt af den hiſtoriſke Fremſtilling, naar den er fuldſtændig. Den Fremſtilling, der findes her i Adreſſen, har jo ganſke viſt det store Fortrin fremfor den Fremſtilling, der kom fra det ærede Medlem fra Leire (Holſtein), at den ikke indeholder noget Urigtigt, ſaaledes ſom efter min Opfattelse det ærede Medlems Udtalelſer gjorde, men jeg vilde have fundet det korrektere, om man i Modſætning til, hvad det ærede Medlem ifra Leire fremførte, idet han udtalte, at Regjeringen havde ſøgt en Strid med Henſyn til den midlertidige Finantslov med Folkethinget, havde udhævet, at Regjeringen har fremlagt et Forſlag til en midlertidig Finantslov ſom et Mæglingsforſlag mellem de to Things vitterlig forſkjellige Anſkuelſer. (Munterhed.) Ja, det kan ikke nytte noget, mine Herrer, at

De ſe, det forandrer ikke de faktiſke Forhold. Det ubestridelige Faktum er det, at Landſtinget ikke har villet modtage den midlertidige Finantslov i den Skikkelse, hvori den tidligere har været vedtagen, og efter den Forſtaaelse, ſom er bleven lagt ind i den af Medlemmer af dette Thing. Det er det Faktiſke, og overfor dette Faktum har Regjeringen ſøgt at forelægge et Mæglingsforſlag, men den har ikke fremsat dette ſom et Ultimatum. Den har udtrykkelig ſagt, at det var en Forhandlingsgjenſtand, at man kunde tage den i den forelagte Form, men at den ogſaa var villig til at modtage den i en anden Form. Det havde været korrekt, om man havde nævnt dette, det havde efter min Opfattelse ogſaa været korrekt, naar man omtaler, at Folkethinget har foretrukket at faſtholde en Praxis, der gaar tilbage til Grundlovens første Tid, at man ſaa ogſaa havde ſagt, at Folkethinget har foretrukket at faſtholde denne Form for Bevilling, uagtet det vidſte, at Landſtinget ikke kunde eller vilde modtage den, og det havde tillige været korrekt, naar det omtales, at Landſtinget ikke har gjort Fællesudvalg muligt, om man ſaa havde nævnt de Motiver, ſom Landſtinget har haft, om man havde nævnt, at Landſtinget er af den Erkjendelse, at det er urigtigt at ſkrive videre frem paa en Vej, hvor man ikke har vedtaget nogen Finantslov den Dag, da Finantslovens Virkſomhed den 1ſte April ſkal begynde, og at det endvidere har gjort det, efter at det efter ſin Mening ikke har fundet nogetsomhelſt Ord, der kunde tydeliggjøre, at det var Folkethingets Henſigt ved en Forhandling i Fællesudvalg at forandre ſin Stilling lige overfor den midlertidige Bevillingslov. Det ærede Medlem, der førte Ordet, udtalte, ſaa vidt jeg forſtod ham, at han tydelig havde erklæret ſin Beredvillighed og Folkethingets Beredvillighed til at viſe Smødekommen, naar den midlertidige Finantslov var kommen ind i Fællesudvalget. Jeg tilſtaar, at derſom det har været Meningen, da har det ærede Medlem været ligesaa uheldigt ſom ved en tidligere Veilighed, ſom jeg har nævnt her i Folkethinget, med at udtrykke ſin Mening paa en for Andre tydelig Maade, thi han ſagde vel udtrykkelig, at hvis det ſkulde lykkes Nogen at overbevise ham om, at der fandtes en bedre eller mere grundlovsmæssig Form og Forſtaaelse, vilde han muligviſt gaa ind paa den, men han tilføiede: Jeg har ganſke viſt ikke nogen Tro til, at dette vil ſte efter den Maade, jeg har underſøgt diſſe Forhold paa. Dette opfatter jeg ikke, og jeg kan godt for-